

تفریحی از این قشر مراقبت و یا به بیان بهتر پذیرایی می نمایند. بدین سان نگرانی اجتماعی درباره نگهداری از سالمندان از جامعه رخت بر بسته و جامعه جوان، «هرگز» نگران فردای از پا افتادگی خود نیست. بنابراین گام های استوار تر و متوجه کردن در راه رشد و پیشرفت های گوناگون توسط نیروی جوان برداشته می شود.

آشکار است که در ایران، وجود بافت سنتی خانواده امکان طرح موضوع خانه سالمندان را تا حد بسیاری خشنی و منتفی می سازد. اما از سوی دیگر، تغییر نگرش قشر جوان کشور و گرایش به سیک زندگی شهرنشینی غربی نیز وجود خانه سالمندان را ضروری می نمایاند. این نمونه شاهد خوبی برای آن است که باید با شناخت بهتر زیرساختمان های اجتماعی، بستر سازی برای فرآگیری نوعی ویژه از پوشش بیمه را ممکن سازیم.

به هر حال، این فرایند با گذر سالیان دراز از حضور بیمه در کشور بنا بر مستندات موجود، همچنان در ایران کودکی توپا به شمار می آید که اگر به خوبی بر رشد و تغذیه صحیح آن دقت لازم اعمال نشود، چه بسا به کودکی ناقص الخلقه و بیمار بدل گردد.

عملکرد ضعیف نمایندگان بیمه ها در شرح چرایی اجرای کسر فرانشیز حین پرداخت خسارتخود نیز سبب بروز حالت سرخوردگی در بیمه گذاران می شود که نمایه دیگری برای کنندی گسترش بیمه ها به شمار می آید. از پرسش های مهمی که در همه جای دنیا فکر مردم را به خود مشغول می کند یکی این است که: «مگر بیمه چقدر سود می برد که این همه خسارت می پردازد؟» پاسخ این مورد را در ایران هنوز کسی به روشنی برای مردم شرح نداده است و مفهوم «یک ریال امروز در آتیه» که سودی برابر هزار درصد یا ۱۰ برابر برای بیمه به همراه دارد، برای اقشار گوناگون جامعه چنان شناخته شده نیست و دانستن این که سود سرشار این صنعت تا چه حد می تواند امنیت اقتصادی و سرمایه گذاری به همراه آورده نیاز به هوش سرشار ندارد.

دیگر سخن آن که چه دولت و چه بخش خصوصی که اینک در صنعت بیمه حضور دارد، با بهره وری بدون بهینه سازی دانش روز، گامی واپس گرا در رشد این صنعت برداشته اند چنانکه ریانه اینک - همانند بسیاری نهادها و سازمان های دولتی و خصوصی - تنها جای ماشین تایپ های قدیمی را در این صنعت گرفته اند آن که جهان سایبریتیک و افزایش ماهواره ها در این باره رویکردی دیگر را می نمایاند. بنابر آنچه گفته شد سازوکار پایه بیمه در کشور وجود دارد، اما تنها یک عزم فراملی برای بهبود و اصلاح الگوی کاربردی فرایندی بزرگ همانند بیمه در سال «اصلاح الگوی مصرف» می تواند نوید بخش چهره ای درخشان تر از بیمه در چشم انداز آتی باشد. به گفته شاعر:

«گویند سنگ لعل شود در مقام صبر

آری شود ولی به خون جگر شود.»

از سوی دیگر ممکن است روابط کشور با دولت های اروپایی یا سازمان هایی که در اروپا طرف قرارداد ایران هستند، تحت تأثیر بحران قرار گیرد. محدود شدن اقام اقلام صادراتی به کشورهای آسیایی و اروپایی، در کنار کاهش ارزش معاملات با کشورهای آسیایی و اروپایی که تحت تأثیر بحران قرار گرفته اند، بعد دیگر تأثیر بحران بر ایران خواهد بود. ■

مسایل روانی است که به دنبال اثرگذاری صنایع مالی بر تولیدی و متعاقباً، اثرپذیری در حوزه های انسانی که به جرایم و مشکلات اجتماعی تبدیل می شوند، پدید می آید و دولت می باید به شدت مراقب این مواضع باشد. با توجه به واستگی ۷۵ تا ۸۰ درصدی درآمد کشورمان به نفت، کاهش درآمد ملی عملده ترین زیان کشور از این بحران می باشد.

چالش های اجرای اصل ۴۴ در صنعت بیمه

ادعای میراث قبل از اثبات برادری

در حالی که بسیاری از کشورهای دنیا، سرمایه گذاری های کلانی در صنعت بیمه نموده اند، به دلیل عدم شناخت مردم، بیمه در ایران روند رشدی ندارد.

بدون شناخت اجزا و نقش تک تک عناصر سازنده یک فرهنگ در عمل غیرممکن است. با نگرشی در رویکردهای بیمه در اروپا و آمریکا مشخص می شود که باهمه ایرادهای وارد، حضور این فرایند برای مردم آسودگی خیال و آرامشی به همراه می آورد که در بسیاری موارد، همانند یک کالای لوکس، تنها برای آسایش دارندگان و دولتمندان نبوده و پوشش ها چنان فراگیر است که خُرد و کلان را در بر می کردد. روانشناسی فردی و اجتماعی، پایه ای از داشت جامعه شناسی است که سنت های حاکم بر جامعه و بايدها و نباید های نانوشه را جزیی جدا ناپذیر در سازمان فکری یک ملت می داند. با این باور شاید به سادگی بتوان درک کرد، فاصله ژرف آنچه اینک بیمه هست - یعنی گسترده ای پیچیده و غیرقابل هضم از فرمول های ریاضی و کاغذ بازی برای مخاطبان پُرشمار ایرانی آن - تابیمه ای که بدون نیاز به این همه توجیه و توضیح، حضور خود را در لحظه لحظه زندگی مردم نشان می دهد چقدر است.

از سوی دیگر، مردم هنوز چندان با تغییرات حاصل از کاربردی شدن اصل ۴۴ در صنعت بیمه خو نگرفته اند. در حال حاضر بیش از ۱۹ مؤسسه اعتباری مالی به ارایه خدمات بیمه ای پرداخته اند و هر یک نام و برنده تازه ای برای مردم به شمار می آیند. اما با این حال هنوز روند رو به رشدی در صنعت بیمه مشاهده نمی شود و در این بین، بدون تعریف شرایط رقابتی و محدوده فعالیتی برای هر شرکت بیمه ای، شرکت های نوینی که وارد بازار شده اند، هر یک برای به دست آوردن سهم بیشتری از فضای بیمه ای کشور، هر روز دست به ابتکاری جدید می زند و هر کدام با روشی تازه به معرفی تمام خدمات بیمه ای خود می پردازند که در دیگر شرکت های دولتی و خصوصی پوشش هایی همانند، با همان نام وجود دارد.

شاید یکی از دلایل این امر آن باشد که همانند هر فن آوری و صنعت دیگر، پیش از اصلاح زیرساختمان از شناخت کاربری ساختارهای سازمانی، به واردات یا تقلید و گونه برداری ناقص از سامانه های بیگانگان پرداخته ایم و این در حالی است که هنوز مردم به سالخورگان، هزینه ای اقامت در خانه سالمندان را به شکل نامحسوس از سود سپرده بیمه عمر خود می پردازند و این بیمه نیز باداشتن امکاناتی همانند تیم های زبده روانکاوی و روانپزشکی، خانه های مجهز تخصصی با امکانات درمانی و پرستاری، پرستاران ورزیده و برگزاری تورهای گردشگری و برادری، ادعای میراث کرده باشیم.

بنابراین نگری ژرف مدیران در رتبه های گوناگون صنعت بیمه، شاید می باید در آغاز بر یک نکته تمرکز یابد که روانشناسی و ایجاد آرامش روانی در جامعه،